

POESIA

Juan López-Carrillo

Poemes amb **ous** ferrats

Meteora

Juan López-Carrillo

Poemes amb ous ferrats

Editorial
Meteorα

Col·lecció: Mitilene, 53
Direcció: Jordi Cervera

POEMES AMB OUS FERRATS
© Juan López-Carrillo, 2020

Reservats tots els drets d'edició per
© Editorial Meteora, SL
Barcelona
www.editorialmeteora.cat
contacte@editorialmeteora.com

Primera edició: abril de 2020

Il·lustració de la coberta: © Alfredo Gavín, *Horizonte VIII, 12*

Fotografia de l'autor (solapa): © Pilar Gonzalvo

ISBN: 978-84-120603-6-2
Dip. Leg.: B.5940-2020

Disseny gràfic: Meteora, serveis editorials

Imprès a DC Plus, Sant Andreu de la Barca

SENSE L'AUTORITZACIÓ ESCRITA DE L'EDITOR, QUEDA RIGOROSAMENT PROHIBIDA,
SOTA LES SANCIONS ESTABLERTES PER LA LLEI, LA REPRODUCCIÓ TOTAL O PARCIAL D'AQUESTA OBRA
A TRAVÉS DE QUALSEVOL PROCEDIMENT MECÀNIC O ELECTRÒNIC,
INCLOENT-HI LA REPROGRAFIA, LA DIFUSIÓ PER XARXES TELEMÀTIQUES
I LA DISTRIBUCIÓ D'EXEMPLARS D'AQUESTA EDICIÓ
MITJANÇANT LLOGUER O PRÉSTEC PÚBLICS.

A Isabel Marzal i Pep Moragas, entranyables amics que mai a la seva vida van
imaginar tenir un llibre meu com aquest a les seves mans.

De cop comprenc que l'home és la memòria

☆☆☆☆

Dies recordo. Però espero dies.

GERARD VERGÉS, *Long play per a una ànima trista*

Pero estoy vivo y meo
esplendorosamente
la sucia boca de un
montón de gente.

JOSÉ AGUSTÍN GOYTISOLO, *Del tiempo y del olvido*

Una donzella nua en un balcó
li pregunta l'hora a l'home que passa pel carrer
i ell es busca el rellotge per totes les butxaques

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS, *Antibes*

Su obsesión por el poema no le permite
dedicarse a ningún otro oficio. Necesita
toda su energía para escribirlo o no escribirlo.

ALFREDO GAVÍN AGUSTÍ, *Juanitus Magnificus*

Aparences

Aspecte lluent i ventrut:

qui ho diria d'algú que intenta sobreviure!

Avui és 23 de febrer

La mateixa nit del cop d'estat del 23F,
dos alumnes del meu institut, membres d'un partit d'extrema dreta,
havien anat a la caserna de la Guàrdia Civil de Tarragona
per demanar armes i sumar-se a la rebel·lió... però no els van fer cas.
Eren els alumnes els quals al dia següent em deien, fent broma,
que el meu nom apareixia al seu llistat de rojos per afusellar.
Jo, també fent broma, li vaig recordar a un d'ells
la piga meravellosa que la seva noia tenia a l'entrecoix.

Plaga de poetes

A Antonio Carvajal i Ramón García Mateos

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
com les que donen per arrencar oliveres.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
que doni combustible i calor al Parnàs.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
que inclogui als fònics i als visuals,
i a tants que pul·lulen per Internet.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
i em quedí jo, aquells dos i altres pocs més.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
que arrenqui algun editor de poesia.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
i rebí d'una vegada els merescuts premis.

• • •

• • •

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
que no discrimini ni a les poetes ni a les poetesses.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
i deixin de brollar com les males herbes.

Una subvenció europea
per arrencar poetes des de l'arrel
que, amb tronc ferm sobre la terra, humilment sol·licito.

Culpa

La nostra amistat va durar vint anys,
i sempre fou entranyable i fraternal.
Quan follàvem, creia cometre incest.

Recordatori

Després de les moltes i diverses lamentacions
causades per la notícia inesperada del meu acomiadament,
després de les mostres freqüents d'afecte i solidaritat
que sempre vaig percebre com una expressió sincera,
cap d'ells, d'aquells homes i dones companys de feina,
va tornar a interessar-se mai més per la meva persona.
Hauria, en conseqüència, de guardar-los rancúnia per sempre?
En absolut, no soc un miserable, salut i prosperitat
els desitjo a cadascun d'ells fins el dia de la seva mort.

Els ocells i l'esgotament

Des d'un autobús del servei de transport municipal
contemplo amb sorpresa que sis gavines estan en filera
damunt d'un dels enormes tubs d'acer inoxidable
del «monument artístic» que hi ha a la Plaça del Canal de Reus.
Impossible quedar-se indiferent davant d'un fet tan inusual.
Hitchcock va definir les gavines com uns éssers cruels i ferotges,
aquestes, en canvi, semblen gaudir d'un relaxat ostracisme d'acer
[contemplatiu,
sense cap més necessitat que la d'alimentar-se dels coloms que infesten
[la ciutat.
Però menjar cada dia coloms t'acaba consumint. I viure amb mi mateix,
[també.

Franquesa

Sigui per l'edat o per com estic,
per ser sincer i amic com cal,
pels anys que fa que ens coneixem,
pel que jo sento i pel que tu sents,
per ser realista i no negar la veritat
—esforç inútil que m'esgotaria—,
només puc aspirar, una vegada més,
a deixar-te sexualment defraudada.

Putada

Des de feia uns quants anys
guardava una ampolla de whisky Glenfiddich 21 anys
per a una ocasió futura que esdevingués molt especial.
Però la passada nit la vaig descobrir morta, buida, espoliada:
que un malànima s'havia begut fins a la seva última gota,
que la seva ingesta va ser feta amb premeditació i traïdoria,
que vaig estar a punt de posar-me a plorar, o vaig plorar,
que la seva pèrdua va ser com quan una dona t'abandona
i sents a les entranyes el desànim, l'enfonsament, el no-res,
que una fiblada d'odi al pit gairebé m'infarta
quan vaig comprovar que el whisky es va barrejar amb Coca-Cola.

Ca Cèrber

A un cap de gabinet municipal que vaig tenir el plaer de conèixer.

És el cap de gabinet,
el porter obtús i prepotent que t'impedeix poder parlar amb el seu cap.
És el cap de gabinet,
l'inútil que disposa de quatre secretàries per atendre l'inútil del seu cap.
És el cap de gabinet,
un hipòcrita, pusil·lànim, mancat de qualsevol escrúpol com el seu cap.
És el cap de gabinet,
el farsant que durant tot el dia imita la farsa continua del seu cap.
És el cap de gabinet,
exemple rellevant de tara evolutiva com exemple de tara mental és el seu cap.
És el cap de gabinet,
un mentider constant i compulsiu com el mentider infatigable del seu cap.
És el cap de gabinet,
el campió dels llepaculs que llepen feliços i constants el cul del seu cap.
És el cap de gabinet,
la merda pestilent que has d'aixafar abans de poder parlar amb el seu cap.

Colors

Em posaràs vermella!

UNA AMIGA

El que més m'agradaria
fora envoltar-te de mil colors,
com un Arc de Sant Martí,
el més esplèndid Arc de Sant Martí
que hagin contemplat els segles,
que Petrarca, Ausiàs i Garcilaso
quedessin en blanc vora meu,
dolguts perquè el seu temps ha passat,
perquè la veritable glòria literària
és contemplar-te després de la tempesta.

Poeta quàntic

«T'asseguro que Stephen no dubtava de la teva genialitat com a poeta. Ni cap de nosaltres. Per tots és sabut que en el teu cas, el que es dona és una sèrie de conjuncions impossibles, on la lògica de la física i les matemàtiques moren en l'absurd i deixen de servir per explicar el que passa. Estimat Juanito, tu ets el que en mecànica quàntica s'anomena una singularitat.»

Comentari final d'una entrevista-tertúlia —a la BBC Ràdio 4 (15/2/2016)—
sobre els meus poemes.

I després apareixerà algun crític de poesia
deixant-me com un drap brut... pobre ignorant!

Pensaments

De vegades penso que soc milionari.
Em llevo sense saber quin dia és de la setmana.
Tant se me'n dona gaudir del meu temps
passejant pel menjador, prenent el sol al balcó
o asseure'm místic i contemplatiu a la meva cuina,
i sense un gos, un gat o un canari amb qui parlar.
Hi ha dies que rebo la visita d'algun amic,
hi ha dies que rebo la visita d'alguna amiga.
Escolto música si em ve de gust. Pot ser que llegeixi.
No deixo de veure pel·lícules fins afartar-me'n.
I sempre me'n vaig a dormir quan apunta el dia.
De vegades penso que soc milionari
i de vegades penso que soc maquinista de tren.

Un sol poeta, tres noms vertaders

Aquest matí, a la farmàcia, el Pere m'ha dit:
Bon dia, Joan, amic poeta!
Després vaig anar a un supermercat
on estava comprant la Isabel, sempre bromista:
¡Juan, poeta, agarra el limón!... i l'agafo.
I quan torno a casa, feta ja la compra,
Delia, rient, em va cridar des del seu cotxe:
¡Juanito, poeta, treu-te el carnet!
De cop comprenc que soc la santíssima trinitat de la poesia.

Expansió

*Juanito inventó el celofán de la danza entre la materia ingràvida de la desesperación
y la desesperación de la pera colgada del manzano*

Vers del poema, encara sense títol, que Alfredo Gavín
va dedicar a Juan López-Carrillo

Fa cosa d'un any, els poemes d'Alfredo Gavín
van explotar com una supernova de poesia,
deixant un fons infinit de radiació poètica al nostre voltant,
cataclisme creatiu d'un poeta per sempre còsmic.
Alfredo, fa cosa d'un any, va escriure quatre poemes
dedicats a quatre dels seus amics: a Ramón, Pep, Manolo i a mi mateix,
quatre poemes que van arribar fins a l'alçada de l'Everest,
que van inundar el planeta i van acabar enaiguant
la Lluna, Mart, Mercuri i Venus, esquitxant la meitat del Sol,
endinsant-se el seu reflux, a la velocitat de la llum, cap a la foscor de l'univers.
D'aquest cataclisme poètic només se n'assabentaren els quatre amics,
que la magnitud dels seus versos astronòmics no es revela a qualsevol.

El planeta
se'n va a la merda,
i jo aquí escrivint poemes
i tu allà llegint-los.

9 788412 060362

PVP 15,00 €